

Kreatívok és kreatúrák

2015 január 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A nagy orbáni modellkísérlet próbája most ugyanaz, mint a pudingé: elfogyasztják-e; van-e rá társadalmi kereslet? Sokáig (négy éven át) úgy t?nt: igen. Ezt támasztotta alá a kétharmados újrázás. Mi történt október óta?

Tényleg az elfuserált netadó a légy a tejben? Vagy valóban a külpolitikai ármány áldozata a legitim magyar

kormányzás?

Politikai számvetést készíteni egy távozó esztend?r?l lehet értelmiségi pótcselekvés, de egy új reménység kezdete is. 2014-re visszatekinteni mégis kitüntetett aktus, mert soha nem nyert még a jobboldal egy esztend?ben három nagy választást. (A baloldal sem.) Az meg alighanem világcsúcs bolygónk demokratikus fertályán, hogy egy politikai blokk zsinórban kétszer kétharmadot szerezzen a f? (parlamenti) voksolásokon.

Azt gondolná a polgár: ilyenkor huzamosabb id?re lecsillapodnak az indulatok, komótos és céltudatos kormányzásba kezd a hatalmában ily módon meger?sített nyugodt er?. Ehelyett küls? felszíni háborgás és bels? párterózió jelei mutatkoznak. Az el?bbin, a permanens tüntetésesdin nincs mit csodálkozni (megígérték: „nem lesz itt nyugi”); az utóbbin, a Fidesz-repesztget? egymásnak feszülésen igen. Létezik, hogy elhitték a sikerszéria láttán: az istenadta nép immár zárójelbe tehet?, s a farok csóválja a kutyát? Megirigyelve a XX. századi marakodó politikusel?döket, úgy hinnék, a hatalom tetsz?legesen aprózható, hazavihet?, s immár nem az egységben van az er?? A polgárnak persze ínyére volna, ha a feszültségek mögött valóban etikai vívódások, nem pedig parciális érdekek rejt?znének. Mutatván, hogy ez a hatalom – noha messze nem tökéletes – mégiscsak erkölcsösebb, mint amit felváltott. De ez az egész így, ahogy van, mégis nehezen emészthet? – s nem a zuhanó népszer?ségi mutatók miatt, amelyeknek három évvel az újabb választások el?tt legfeljebb szeizmográf jellegük miatt van némi jelent?ségük.

A 2015-ös esztend? els? hónapjai választ adnak arra: hosszú távon m?köd?képes-e a b? öt éve bejelentett – centrális er?térnek elkeresztelt – rendszer. Ezek ugyanis most nem centripetális, hanem centrifugális er?k. A liberális írástudók már akkor sem akarták érteni, hogy nem a kádári „demokratikus centralizmus” reinkarnációjáról van szó, hanem a kormányzás és az országszervezés új, hatékonyabbnak gondolt módjáról. A nagy orbáni modellkísérlet próbája most ugyanaz, mint a pudingé: elfogyasztják-e; van-e rá társadalmi kereslet? Sokáig (négy éven át) úgy t?nt: igen. Ezt támasztotta alá a kétharmados újrázás. Mi történt október óta? Tényleg az elfuserált netadó a légy a tejben? Vagy valóban a külpolitikai ármány áldozata a legitim magyar kormányzás?

Nem hiszek a permanens nemzetközi összeesküvésekben – a nagyhatalmi érdekérvényesítésben annál inkább. Az orosz medvével többször, tartósan megjártuk már, de azért lehetnek kölcsönös érdekeink. A demokrácia a kapitalizmus politikai kivetülése, a t?kés rendszert pedig alapvet?en érdekek, s csak másodsorban eszmék és értékek vezérlik. Amerika vagy az unió beszélhet tehát korrupció elleni küzdelemr?l, demokratikus normákról meg emberi jogokról – mégis els?sorban az érdekeiért száll síkra. Ebbe pedig belefér a Medúza tutajának sorsára hagyása a Földközi-tengeren csakúgy, mint a falépítés a mexikói határon. Ehhez képest a lépten-nyomon felmerül? aggály, hogy egy demokratikusan megválasztott kormányf?t esetleg id? el?tt el szeretnének távolítani a hatalomból, valóban bagatell tétel. Mégis, 2015 Magyarországán alighanem az a f? kérdés: lehetséges-e ez; van-e erre sikeres és törvényes politikai technológia? (A nyomásgyakorlás még belefér: teher alatt n? a pálma.) A demokráciába vetett hitem (hitünk) múlhat a válaszon.

A polgár jól teszi, ha konkrét esetekben visszatér a józan észhez: valószer?-e, amit ezzel kapcsolatban (is) eléje tálalnak? A szilveszter éjszakáján is a Parlament el?tt szónokló harminc tüntet?t, a Facebookon egyre-másra organizált demonstrációdömpinget talán még tudja hova tenni. Az ilyesmi még a netforradalmi id?kben sem szervez?dik spontán módon: agytröszt kell hozzá; pénz, paripa, fegyver. Demokráciában legitim dolog a politikába befektetni kül- és belhoni beruházóknak egyaránt. A hovatovább arcról ismer?s aktorok utcai rebellióinflációja meg szükséges az eseménygeneráláshoz, a közvélemény szellemi kifárasztásához, a készséges külhoni sajtószemlékhez is. Médiakultúránk pedig olyan lett, hogy nemcsak az el?zményeket tartja melegen, de a korábbi konfabulációkat is el?zményként tálalja. Aki az internet bal fertályáról, a 168 Órából vagy a Népszavából tájékozódik, id?vel valóban úgy hiheti: Orbán Viktor, az Európai Unió számszer?leg leglegitimebb miniszterelnöke tényleg a bukás szélén áll.

Utóbbi orgánumnak például becsületszóra el kellene hinnem, amit az óévben titokzatos (természetesen anonim) vezet? fideszesekre, kormánytényez?kre hivatkozva világgá röpített: Angela Merkel februárban azért látogat Budapestre, hogy személyesen közölje Orbán Viktorral a menesztését, hacsak virtuálisan hadat nem üzen Oroszországnak. (Így aztán már nem is kell arról beszélni: hogyhogy az uniósvezér kancellár asszony szóba áll a testvérpárti magyar „páriával”?) Tessék azért ezt elképzelni: kiválasztja berlini szekrényéb?l a kiskosztümöt, majd egy külön polcról leemel egy alkalomhoz ill? selyemzsinórt. A népszavás konteó legbájosabb része, hogy Orbánnak azt is a fülébe súgják: ki lehet a kétharmados Fideszb?l az utódja. Erre mondta volna boldogult nagyapám: ahogy azt Móricka elképzeli. Egy lengyel kolléga meg azt álmodta: Merkel a nyáron – mintha hadikommunizmus volna – pedagógiai célzattal visszavetette a termelést a magyarországi német autógyárakkal, hogy visszaessenek az ipari mutatóink. S ezt szemlézték is! Az ostobaságnak és/vagy a rosszindulatnak nincs határa.

A Népszava szilveszteri publicisztikájában (Friss Róbert tollával) alaposan kiosztja a „demokratikus ellenzék” parlamenti pártjait, amiért nem t?nnek el önként a színr?l, átadván helyüket az új generációs facebookos csoportocskáknak. „Milyen baloldal az, amelynek máig nem sikerült még egy Horn Gyula tehetség? méregkever?t sem felnevelnie?” – dörög a generációs ellenzéki forradalmat hirdet? szerz?; bár csúnyán kilóg a gyurcsányista lóláb: „Milyen baloldal az, amely politikailag megfojtotta a 2006-ban egyetlen pillanatra európai horizontú programot felmutató kormányf?jét, hogy aztán dj-ként végezze?” Az indulatos, ám kétségkívül üde hangvétel? cikk sajátosan rímel Kövér László interjúhelyzetben el?adott víziójára, miszerint bizonyos külhoni er?k egy „SZDSZ-kreatúrapárt” létrehozásán fáradoznak. (Ha így van, a CCCP-s pólókból ítélve eléggé az út elején járnak.) Tény, hogy e kreativitásból a volt SZDSZ-eseket szisztematikusan kifelejtik, hajdani érdemeiket leginkább elfelejtenék – hiába sért?dött ezen vérig még az óévben Kuncze Gábor. Most meg azt olvasom az ex-Szabad Európá-s Kasza László memoárjában (a 168 Óra közölt bel?le szemelvényt), hogy Demszky Gábor két és fél éve éppúgy randevút kért t?le a müncheni városháza melletti szök?kútnál, mint a nosztalgikus szamizdatos id?kben, amikor a Kádár-rendszer el?l „rövid amerikai ösztöndíj” segítségével menekült. „2012 nyara, huszonkét évvel a rendszerváltás után. Telefon: »Szia! Demszky. Itt vagyok Münchenben, megint a szök?kútnál.« Odamentem. »Megsúgták, hogy t?njek el, mert le akarnak tartóztatni.« A két letartóztatási fenyegetés között húsz éven át ? volt Budapest f?polgármestere. Akkor közös ellenségük, a diktátor Kádár akarta bebörtönözni, most hajdani szövetségese, Orbán” – zárja rövidre Kasza.

Láthattuk: Demszkyt azóta sem tartóztatta le senki. Azaz vagy Demszky hazudott, vagy Kasza, vagy pedig valóságnak fogadják el saját összeesküvés-elméleteiket. A közös elem: a megsúgás. Becsületszóra. Azt hiszem, 2015-ben sem fogunk unatkozni.

Csontos János - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló